

Горбач-Кудря І. А. – ад'юнкт відділу докторантури та ад'юнктури Національної академії внутрішніх справ, м. Київ
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8640-2486>

Емпірична модель поліцейської протидії домашньому насильству

У статті розглянуто практику проведення емпіричного дослідження за адміністративно-правовим напрямом. Виокремлено основні його етапи, проаналізовано методи збирання, обробки, аналізу й інтерпретації даних. Акцентовано на відсутності в сучасних українських наукових розвідках обробки результатів методами математичної статистики. На прикладі емпіричного дослідження поліцейських, відповідно до посадових інструкцій яких передбачено застосування спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству, продемонстровано стадії обробки, аналізу й інтерпретації даних. Завдяки двофакторному дисперсійному аналізу визначено вплив досвіду роботи в правоохоронних органах і досвіду винесення поліцейським термінового заборонного припису на праворозуміння та правокористування спеціальними заходами щодо протидії домашньому насильству. **Метою** статті є обґрунтування необхідності під час проведення адміністративно-правових досліджень аналізу індивідуального досвіду суб'єктів, уповноважених на виконання завдань із протидії домашньому насильству, перевірки можливості використання методів математичної статистики для виконання правничих завдань, підтвердження дослідницької теоретичної моделі емпіричними результатами. **Методологічною основою** публікації стали принципи єдності теорії та практики, принцип об'єктивності, діалектичний принцип, що забезпечили аналіз предмета дослідження на динамічному, статичному, аналітико-синтетичному, предметному та міждисциплінарному рівнях. **Наукова новизна** статті полягає у використанні двофакторного дисперсійного аналізу для перевірки гіпотези щодо наявності недоліків у чинному законодавстві за напрямом. **Висновки** створюють перспективи подальших досліджень стосовно вдосконалення нормативно-правової бази у сфері адміністративно-правового застосування спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству.

Ключові слова: моніторинг; соціологічне опитування; обмежувальний припис; профілактичний облік; корекційна програма; праворозуміння; правокористування; розподіл позицій; градація фактора; генеральна вибірка.

Вступ

Методологічні й емпіричні дослідження в адміністративно-правовій галузі традиційно пов'язують із розвитком теорії пізнання. Теоретичні моделі науковці обґрунтовують отриманими емпіричними даними та визначають шляхи удосконалення законодавчо-нормативної бази. Поява нових юридичних терміносистем, зокрема таких, якими є протидія домашньому насильству, спеціальні заходи щодо протидії домашньому насильству, спрямовують увагу дослідників на загальнотеоретичні, зокрема етимологічні аспекти, що робить об'єктивно-обумовленою відсутність у науковій правничій літературі спроб, пов'язаних з аналізом практики їх реалізації як адміністративно-правових категорій. Динамічність процесів імплементації іноземного досвіду й удосконалення вітчизняного є ще однією з причин, що виявляється у мінливості методологічного й емпіричного пізнання протидії домашньому насильству вченими як одного із напрямів діяльності уповноважених підрозділів Національної поліції України. Відтак, дослідження емпіричної моделі поліцейської протидії домашньому насильству набуває особливої актуальності.

Питання методологічного та емпіричного пізнання протидії домашньому насильству досліджували у своїх роботах Валерія Бондар (Bondar, 2020), Володимир Канцір, Ірина Канцір, Костянтин Марисюк (Marysiuk, Kantsir, V.S., &

Kantsir, I.A, 2020), Юлія Кузьменко (Kuzmenko, 2019), Оксана Ломакіна (Lomakina, 2020), Наталія Манжос (Manzhos, 2019), Тетяна Мінка (Minka, 2019), Андрій Парфанович, Іванна Парфанович (Parfanovych, I., & Parfanovych, A., 2020), Аліна Сарнацька, Олександр Тахтамі (Takhtamysh, & Sarnatska, 2018), Галина Собко (Sobko, 2019), Світлана Сургова, Олена Файчук (Surhova, & Faichuk, 2020), Abena Asefuaba Yalley (Yalley, & Olutayo, 2020), Andrea Titterness, Barbara MacQuarrie, Katherine Reif, Margaret MacPherson (MacPherson, Reif, Titterness, & MacQuarrie, 2020), Dr Tamal Basu Roy, Tanu Das (Tanu, & Dr Tamal Basu, 2020), Molatokunbo Seunfunmi Olutayo (Yalley, & Olutayo, 2020). Аналізуючи різноманітні аспекти, науковці здебільшого зауважують важливість чітко окреслених методологічних підходів до предмета вивчення або представляють емпіричні дані, отримані за результатами дослідження осіб, які потерпають від домашнього насильства, залишаючи осторонь практичний досвід суб'єктів, уповноважених застосовувати спеціальні заходи щодо протидії домашньому насильству.

Мета і завдання дослідження

Метою статті є обґрунтування методів збирання, аналізу, обробки й інтерпретації емпіричних даних на прикладі індивідуального досвіду

застосування спеціальних заходів поліцейськими щодо протидії домашньому насильству.

Завдання полягають у тому, щоб описати методи збирання, обробки, аналізу й інтерпретації емпіричних даних, що застосовують в адміністративно-правових дослідженнях, представити власну позицію щодо розгляду, проілюструвати її емпіричними результатами, отриманими в межах виконання дисертаційного дослідження «Адміністративно-правові засади застосування спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству» й обґрунтувати поліцейську модель протидії домашньому насильству.

Виклад основного матеріалу

Костянтин Марисюк, Володимир Канцір, Ірина Канцір, досліджуючи негативний феномен домашнього насильства як напрям життєдіяльності, що згубно впливає на розвиток суспільних відносин, для отримання емпіричних даних здійснюють соціологічний моніторинг офіційної статистичної інформації на вебсторінці Офісу Генеральної Прокуратури. Обробку результатів дослідження автори подають як діаграми, визначаючи відсоткову належність показників до загальної кількості репрезентативних ситуацій. Динаміку насильницької злочинності досліджено ними протягом п'яти років, з 2015 до 2019, за максимальним і мінімальним відсотком розкриття таких злочинів. На підставі проведеного емпіричного дослідження Костянтин Марисюк, Володимир Канцір, Ірина Канцір роблять спробу сформулювати окремі пропозиції та рекомендації, що мають значення для юридичної практики в Україні (Marysiuk, Kantsir, V.S., & Kantsir, I.A., 2020).

Галина Собко, аналізуючи прояви психологічного домашнього насильства на соціально-побутовому рівні як кримінологічну категорію, вдається до соціологічного моніторингу звітності за напрямом, розміщеного на Інтернет-сторінках Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини та інформаційних агентств, зокрема ГО «Громадський простір». Статистичні дані дослідниця подає у відсоткових та кількісних значеннях щодо випадків, що сталися протягом року. Вивчення практики боротьби з сімейно-побутовою злочинністю вона здійснює методами спостереження, а отримані результати представляє в якісному вираженні (Sobko, 2019).

Андрій Парфанович й Іванна Парфанович, досліджуючи теоретичні й практичні напрацювання профілактики домашнього насильства стосовно людей похилого віку, наводять статистичну інформацію, отриману соціологічним моніторингом з проєктів нормативно-правових актів (проєкт стратегії Національного плану дій із питань старіння до 2022 року), інтернет-ресурсів (Medical Science Monitor) і наукових публікацій. На думку

авторів, наведені відсоткові показники щодо предмета дослідження є мінливими, тому що не засвідчують об'єктивно наявну ситуацію. Найдієвішим механізмом вивчення явища вони вважають індивідуальне дослідження постраждалих осіб завдяки діагностико-профілактичному інструментарію соціальної роботи, зокрема проведення тесту С. Дайхоффа для вимірювання внутрішньої агресії, анкети для аналізу зовнішньої агресії та стандартизованого інтерв'ю для виявлення ролі респондента в ситуації домашнього насильства. За результатами проведеного дослідження А. Парфанович й І. Парфанович, виробляють пропозиції щодо поліпшення соціальної роботи (Parfanovych, I., & Parfanovych, A., 2020).

Дослідники С. Сургова й О. Файчук, аналізуючи ефективність державної політики у сфері подолання та протидії домашньому насильству, емпіричну базу дослідження формують з оприлюднених соціологічних даних міжнародного жіночого правозахисного центру «Ла Страда – Україна», статистики звернень за фактами вчинення домашнього насильства, офіційно зареєстрованих у Міністерстві соціальної політики України, Міністерстві внутрішніх справ України, Національній поліції України, аналітичних показників, представлених у звітах міжнародної організації Refuge. Суміжні кількісні та відсоткові показники української дійсності подані науковцями паралельно зі статистикою, наведеною громадськими організаціями за напрямом в Ізраїлі, для актуалізації питань, пов'язаних із проявами домашнього насильства в суспільстві (Surhova, & Faichuk, 2020). На підставі аналізу представлених даних автори доходять висновку, що регламентація та побудова інститутів соціальної допомоги наочно демонструє рівень розвитку суспільства країни й ефективність в ній правозахисних організацій державного та недержавного характеру у розв'язанні питань домашнього насильства, зокрема заходів з соціальної просвіти населення (Surhova, & Faichuk, 2020, p.821-822).

Досліджуючи функціональні складові та ефективність технології «WINGS» як комплексного системного інструменту профілактики та короткотривалого втручання з метою зниження ризику домашнього насильства до жінок з наркозалежністю, Аліна Сарнацька й Олександр Тахтамиш під час експерименту методами соціологічного опитування отримали емпіричні дані з вибірки, до складу якої увійшли 20 жінок з наркозалежністю, що мали досвід вчиненого проти них домашнього насильства. Окрім цього, дослідники з метою оцінювання якісної складової технології «WINGS» провели глибинне інтерв'ювання 2-х фахівців (психолога та соціального працівника) незалежної урядової організації з надання послуг ВІЛ-інфікованим, які мали досвід проведення зазначеної методики (Takhtamysh, &

Sarnatska, 2018, p. 44). За результатами дослідження науковці отримали кількісні показники, які представили у відсотковому співвідношенні, та підтвердили власну теоретичну модель щодо достатньо високої ефективності застосування технологій «WINGS» в Україні з метою запобігання та протидії сексуальному домашньому насильству (Takhtamysh, & Sarnatska, 2018, p. 45).

Отже, традиційно в адміністративно-правових дослідженнях щодо протидії домашньому насильству збирання емпіричної інформації здійснюється соціологічним моніторингом і методами соціологічного опитування. Обробка інформації відбувається шляхом кількісного прорахунку показників, обрахування їх питомої ваги відносно генеральної сукупності. Аналіз отриманих результатів дослідники переважно представляють групою диференціацією від найбільших до найменших, а інтерпретацію доволі часто подають за власними спостереженнями, що, на нашу думку, нівелює значення наукових здобутків.

Адміністративно-правове дослідження щодо протидії домашньому насильству поєднує в собі послідовні та взаємопов'язані процедури, а саме: збір первинної соціологічної інформації, її узагальнення й аналіз, розповсюдження та використання. Провідними функціями соціологічного моніторингу в ньому є діагностування (формулювання діагнозу стану, концепцій, форм, методів розвитку системи соціальних об'єктів, її компонентів і підсистем), аналітико-прогностична діяльність (дискретний процес порівняння отриманої інформації з критично допустимими значеннями й кінцевим результатом розвитку проблемної ситуації), інформування (спосіб регуляторного отримання своєчасної, достовірної інформації безпосередньо від її носіїв), управління (уточнення прийняття рішень на різних рівнях ієрархії управлінських структур і контроль за їх виконанням) (Kalashnikova, 2017, p. 51).

Однією з важливих переваг соціологічного моніторингу, на думку Людмили Калашнікової, є можливість доповнення отриманої інформації. Констатація недостатності певної інформації, що виявлена під час аналізу зібраних даних, може стати підґрунтям проведення додаткових досліджень, використання альтернативних методів збору інформації, зокрема методів соціологічного опитування. Постійна зміна норм українського законодавства призводить до появи нових факторів, тому під час збирання емпіричних даних особливо важливим є не тільки фіксування зміни за визначеними показниками, але й заповнення «білих інформаційних плям», що сприятиме формуванню нових індикаторів для більш об'єктивної, всебічної та якісної побудови емпіричної моделі (Kalashnikova, 2017, p. 51).

Збір емпіричних даних має здійснюватися на різних рівнях і відповідно до поставлених завдань

у межах компетенції органів державної влади й органів місцевого самоврядування. На думку Ольги Варич, в Україні діяльність у цій сфері недостатньо скоординована, тому для неї характерна відсутність відповідної методологічної бази, що також впливає на отримання достовірних результатів. Для оптимізації наукового дослідження не менш важливим є врахування значення різноманітних засобів досягнення цілей правових норм і соціальної корисності самих норм, тобто можливість у процесі дослідження визначити співвідношення поставлених завдань (цілей) і досягнутих результатів. Останні можуть бути позитивними (корисними) та негативними (шкідливими), а отже, здатні характеризувати з такої позиції окрему правову норму чи нормативно-правовий акт. Тому оцінка ефективності дії як один з етапів адміністративно-правового дослідження протидії домашньому насильству не передбачає виключно оцінювання результативності діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування за напрямом. Вона охоплює такий важливий аспект, як оцінку соціальної корисності досягнутих результатів (Varych, 2019, p.109).

Оцінкою ефективності дії нормативно-правових актів є правосвідомість, що являє собою реакцію особистості та суспільства загалом на феномен права. Право впливає на свідомість людини, визначаючи напрями її думок, формуючи уявлення про «необхідне», «бажане» та «заборонене». Тут діє механізм власного сприйняття особистістю правових ідей, позицій, тобто правової інформації загалом з метою її подальшого осмислення та усвідомлення (Varych, 2019, p.110). Як зазначають Т. Герасимів і Т. Іванішін, від того, як люди розуміють право, залежить, як вони будуть ним користуватися. Якщо, наприклад, у сучасній Україні є достатньо ознак, які свідчать про недоліки в правокористуванні, то це означає, що існують недоліки й у праворозумінні (Herasymiv, & Ivanyshyn, 2016, p.157).

Коректне осягнення правової реальності потребує по-новому осмислити проблему можливості та необхідності наукової картини світу, наприклад, світу соціального, складовою якого є світ суспільної, людської правосвідомості. Світ соціальних реалій, зокрема і правових, – це не мережа об'єктивних артефактів і незалежних від «спостерігача» подій. Його сутність багато в чому зумовлена присутністю в цих подіях суб'єкта пізнання та ціннісного судження. Отже, категорії «об'єкт», «науковий об'єкт» у сучасній теорії функціонує на ґрунті формування нового типу раціоналізму, з урахуванням виявлених обмежень методології «відображення», «дзеркальності», відсутності чіткої демаркації «первинності» та «вторинності» в пізнавальному процесі (Herasymiv, & Ivanyshyn, 2016, p.158).

Таким чином, методи збирання, обробки, аналізу й інтерпретації емпіричних даних, що застосовують в адміністративно-правових дослідженнях, нерозривно пов'язані з методами наукового пізнання практичної діяльності та водночас є дотичними до методів реалізації права. Усебічне вивчення предмета дослідження за таких умов забезпечується дослідженням практики праворозуміння та правокористування. З огляду на те, що автор статті в межах дисертаційного дослідження вивчає адміністративно-правові засади застосування спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству, емпірична модель поліцейської протидії домашньому насильству є тим індикатором, що дозволить оцінити «бездоганність» функціонування чинних норм права за напрямом.

У проведенні емпіричного дослідження ми виходили з системного підходу (Horbach-Kudria, 2020, р.81), для якого обов'язковими є два елементи. Перший елемент – інтегративні закономірності, що зумовлені взаємодією компонентів, зв'язками та відносинами, у які вони вступають у межах єдиної системи, та мають властивості,

відмінні від їхнього існування (Koretskyi, 2020, р. 88-89). Другий елемент – стадійність пізнання. За таких умов перша стадія пізнання передбачає отримання повної, об'єктивної, достовірної інформації, друга – має порівняльний аспект. Метою порівняння є виявлення розбіжностей в інформації, що аналізується. Третя стадія пізнання предмета дослідження полягає в узагальненні стійких ознак, отриманих під час порівняння. Четверта завершальна стадія виявляється у визначенні абстрагування та формування узагальнених результатів (Koretskyi, 2020, р. 89).

Для проведення соціологічного опитування (Horbach-Kudria, 2020) залучено 158 поліцейських, посадовими інструкціями яких передбачено виконання завдань у сфері запобігання та протидії домашньому насильству. Розподіл респондентів за досвідом роботи у підрозділах органів внутрішніх справ (далі – ОВС) та Національної поліції України, а також індивідуальною практикою превентивної діяльності в уповноважених підрозділах Національної поліції України щодо протидії домашньому насильству представлено на Рисунку 1.

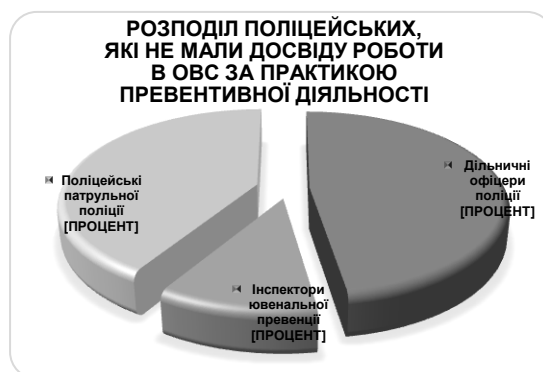
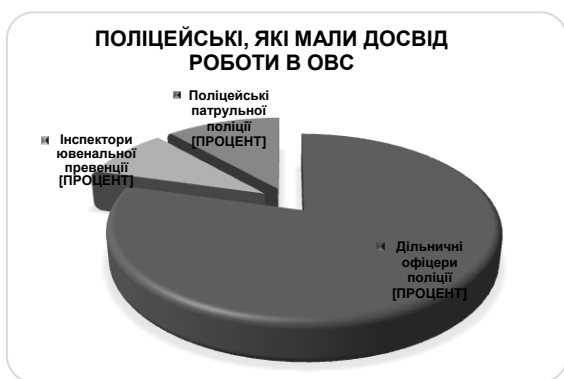

Рис. 1

Поміж загальної кількості опитуваних 57 % (88) становлять особи, які мали досвід роботи в ОВС і працюють у підрозділах Національної поліції України, решта – 43 % (70) служили та нині несуть службу на посадах у Національній поліції України (Рисунок 2). Питома

частина опитуваних у підрозділах Національної поліції України працює з 2017 року та раніше – 80 % (126), менша частина пропорційно представлена працівниками, які працюють з 2018 року – 7 % (11), з 2019 року – 6 % (10), з 2020 року – 7 % (11) (Рисунок 2).

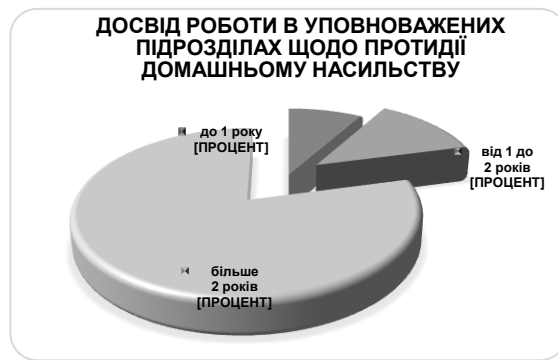
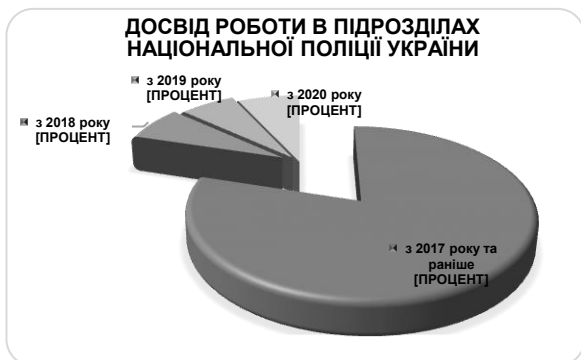

Рис. 2

Вибірку респондентів за розподілом посадових інструкцій склали здебільшого дільничні офіцери поліції 68 % (108) з досвідом роботи понад 2 роки – 78 % (84), від 1 до 2 років – 13 % (14), до 1 року – 9 % (10), поліцейські патрульної поліції 23 % з

досвідом роботи понад 2 роки – 89 % (33), від 1 до 2 років – 11 % (14), до 1 року – 0 % (0), а також інспектори ювенальної превенції 9 % (14) з досвідом роботи понад 2 роки – 64 % (9), від 1 до 2 років – 14 % (2), до 1 року – 21 % (3) (Рисунок 3).

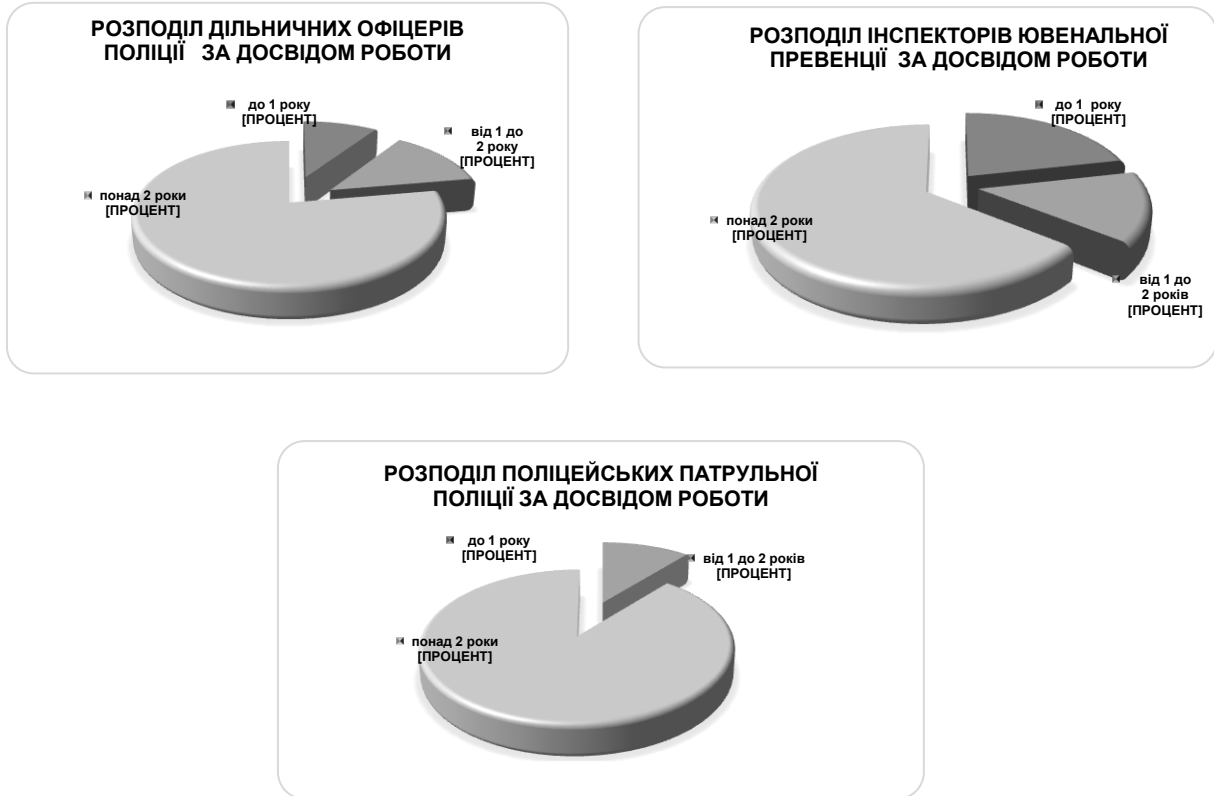

Рис. 3

Досвід винесення термінового заборонного припису стосовно кривдника за фактом вчинення домашнього насильства, передбаченого ст. 173-2 КУпАП, мають 42 % (67) респондентів проти

58 % (91), за фактами вчинення домашнього насильства, передбаченого ст. 126¹ ККУ, лише 9 % (14) проти 91 % (144) опитуваних (Рисунок 4).

Рис. 4

Терміновий заборонний припис стосовно кривдника досліджувані виносили за фактами, що передбачали настання адміністративної відповідальності, найчастіше за вчинення психологічного домашнього насильства –

42 % (49) та фізичного домашнього насильства – 36 % (42), рідше – за вчинення економічного домашнього насильства – 20 % (23), за фактами, що передбачали настання кримінальної відповідальності, переважно за вчинення фізичного

домашнього насильства, – 50 % (14), менше – за вчинення психологічного домашнього насильства – 21 % (6) й економічного домашнього насильства – 21 % (6). Зовсім рідко терміновий заборонний припис виносили за фактами адміністративного правопорушення, що міг перейти в кримінальний злочин з кваліфікацією сексуальне домашнє насильство, – 2 % (7), та за фактами вчинення сексуального домашнього насильства, що передбачає настання кримінальної відповідальності за ст. 126¹ ККУ, – 7 % (2) (Рисунок 5).

Поміж зобов'язань, які мав виконати кривдник за винесеним терміновим заборонним приписом за фактом вчинення домашнього насильства, передбаченого ст. 173-2 КУпАП, основним респонденти обирали заборону в будь-який спосіб контактувати з постраждалою особою – 40 % (43), що може супроводжуватися додатково заборонаю

на вхід і перебування в місці проживання (перебування) постраждалої особи – 34 % (37), рідше – зобов'язанням залишити місце проживання (перебування) постраждалої особи – 26 % (28). Пріоритет зобов'язань, які мав виконати кривдник за винесеним терміновим заборонним приписом за фактом вчинення домашнього насильства, передбаченого ст. 126¹ ККУ, відсутній. Тут досліджувані виявили цілковиту однастайність, розподіливши пропорційно власний вибір між зобов'язанням залишити місце проживання (перебування) постраждалої особи, заборонаю кривднику на вхід і перебування в місці проживання (перебування) постраждалої особи, заборонаю в будь-який спосіб контактувати з постраждалою особою – по 33 % (10) кожне (Рисунок 5).

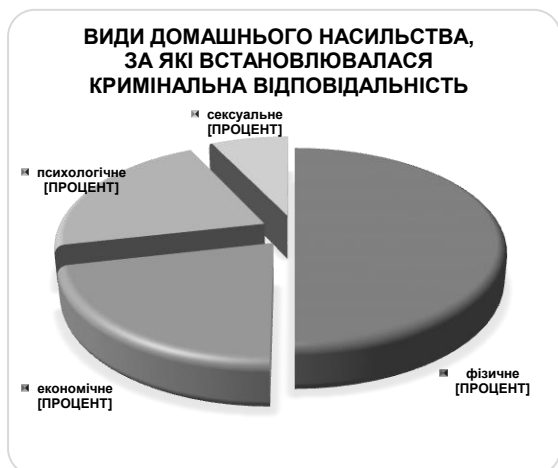
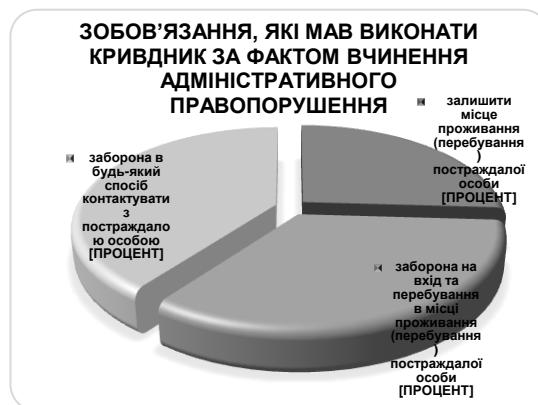
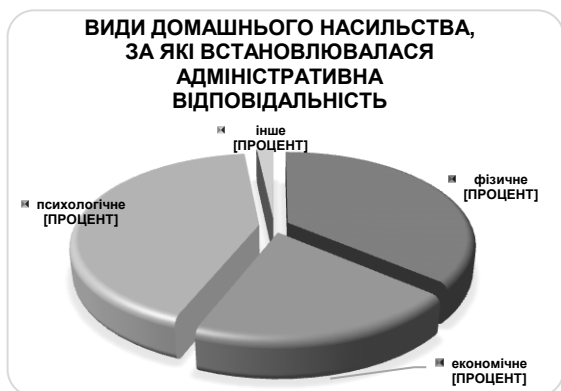

Рис. 5

У визначенні дієвості спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству респонденти зазначають з незначною перевагою терміновий заборонний припис – 59 % (94) проти 41 % (64), профілактичний облік – 58 % (91) проти 42 % (67), обмежувальний припис – 58 %

(92) проти 42 % (66). Щодо дієвості програми для кривдника як спеціального заходу щодо протидії домашньому насильству думки досліджуваних розділилися: 53 % (84) проти 47 % (74) (Рисунок 6).

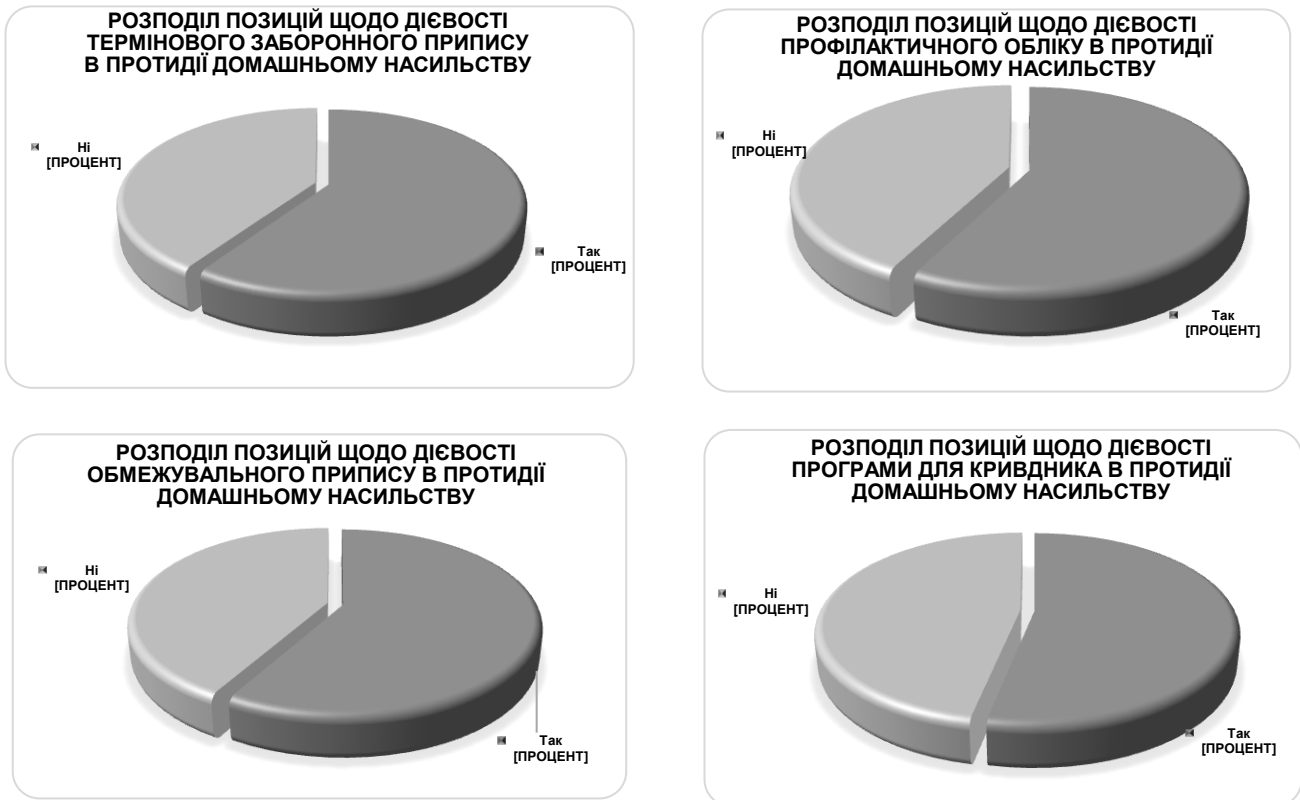

Рис. 6

Загальна картина розподілу спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству за кореляцією «дієвість/недієвість» має мало виражений диференціальний характер, що гіпотетично може бути обумовлено недоліками їх нормативно-правового регулювання та складнощами застосування, що виникають у практичній діяльності поліцейських. Незначний пріоритет тут належить заходам, що обмежують права особи, зокрема терміновому заборонному припису й обмежувальному припису, яким за критерієм «дієвості» перевагу надали по 26 % респондентів (94 та 92 відповідно) кожному, за критерієм «недієвості» визначено по 24 % опитуваних (64 та 66 відповідно) для кожного

(Рисунок 7). Профілактичний облік у практичному застосуванні поміж спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству посідає наступне місце після обмежувальних заходів. Водночас його «дієвість», як і «недієвість» пропорційно визначена респондентами як 25 % за кожним критерієм (91 особа висловилася за дієвість профілактичного обліку, 67 – вважають його недієвим) (Рисунок 7). Найменш дієвим заходом поміж усіх спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству поліцейські вважають програму для кривдника. Відповідно показники розподілу позицій за критерієм «дієвості/недієвості» тут становлять 23 % (84) та 27 % (74) (Рисунок 7).

Рис. 7

У залученні поліцейських до ведення профілактичного обліку реципієнтами розподіл показників представлений як 35 % (56) проти 65 % (102) (Рисунок 8). Подібну пропорційність спостерігаємо й у розподілі показників щодо використання інформації з профілактичного

обліку кривдника поліцейськими в протидії домашньому насильству – 33 % (52) проти 67 % (106) (Рисунок 8). Це гіпотетично може свідчити про те, що інформація з профілактичного обліку може бути доступна з метою використання лише для працівників, яких залучають до його ведення

Рис. 8

З приводу оскарження дій поліцейських зафіксовано пріоритет негативних відповідей 85 % (135) проти 15 % (23), що гіпотетично свідчить про пропорційність застосування

реципієнтами заходів щодо протидії домашньому насильству, зокрема спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству (Рисунок 9).

Рис. 9

Отже, аналіз отриманих емпіричних даних виявив варіативні зрушення в праворозумінні поліцейськими спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству та правокористуванні ними. Фактори, що гіпотетично можуть впливати на позитивне або негативне оцінювання їх дієвості, – це досвід роботи в ОВС за напрямом превентивної діяльності, що передбачено в межах Закону України «Про попередження насильства в сім'ї», який втратив чинність, наприклад,

винесення захисного припису кривднику або досвід винесення термінового заборонного припису як спеціального заходу щодо протидії домашньому насильству, передбаченого чинним Законом України «Про запобігання та протидію домашньому насильству». Оцінку впливу кожного із факторів на отримані емпіричні дані доречно перевірити методами математичної статистики окремо та сукупно за їх взаємодією. З цією метою

використовувався двофакторний дисперсійний аналіз (Sidorenko, 2003).

Недоліком цього критерію є те, що двофакторний дисперсійний аналіз призначений лише для розрахунків рівномірних комплексів.

Тому нами випадковим способом відкинута частина респондентів. Результати, що відображають увесь дисперсійний комплекс, наведені у Таблиці 1.

Таблиця 1 – Двофакторний дисперсійний комплекс за оцінкою впливу фактора А (досвід застосування спеціальних заходів щодо протидії домашнього насильства), фактора В (досвід роботи в ОВС) на визначення поліцейськими дієвості спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству

Градація фактора А	А ₁ – досвід застосування спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству		А ₂ – відсутність досвіду застосування спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству	
	В ₁	В ₂	В ₁	В ₂
Градація фактора В	7	4	4	3
	5	5	1	3
	8	3	4	4
	4	3	5	3
	5	4	1	2
	6	1	4	2
	6	4	4	5
	7	3	6	3
	5	4	3	1
	8	5	1	2
	8	4	1	4
	7	4	1	6
	8	6	5	4
	8	4	4	2
	7	4	1	3
	2	7	7	6
	2	5	7	4
	6	5	4	4
	1	2	7	2
	8	6	4	1
	8	1	4	4
Суми за елементами	126	84	78	68
Суми за градаціями фактора А	T _{A1} = 204		T _{A2} = 152	
Суми за градаціями фактора В	T _{B1} = 210		T _{B2} = 146	

Гіпотези формулювалися з урахуванням висунутих припущень про вплив фактора А та фактора В на позицію поліцейських стосовно дієвості спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству кожного окремо та сукупно.

1 комплект гіпотез

H₀: Відмінності у визначенні дієвості спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству, обумовлені дією фактора А, є не більш виражені, ніж випадкові відмінності між показниками.

H₁: Відмінності у визначенні дієвості спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству, обумовлені дією фактора А, є більш виражені, ніж випадкові відмінності між показниками.

2 комплект гіпотез

H₀: Відмінності у визначенні дієвості спеціальних заходів щодо протидії домашньому

насильству, обумовлені дією фактора В, є не більш виражені, ніж випадкові відмінності між показниками.

H₁: Відмінності у визначенні дієвості спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству, обумовлені дією фактора В, є більш виражені, ніж випадкові відмінності між показниками.

3 комплект гіпотез

H₀: Вплив фактора А на вибір дієвості спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству є однаковим за різних градацій фактора В та навпаки.

H₁: Вплив фактора А на вибір дієвості спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству є відмінним за різних градацій фактора В та навпаки.

Результати розрахунку представлені у Таблиці 2.

Таблиця 2 – Розрахунок двофакторного дисперсійного аналізу		
	Формула розрахунку	Розрахунок за емпіричними даними
1.	$SS_A = \frac{1}{n \cdot b} \sum T_{A-}^2 - \frac{1}{N} (\sum X_i)^2$	$SS_A = (204^2 + 152^2) / (21 \cdot 2) - 356^2 / 84 = 32,19048$
2.	$SS_B = \frac{1}{n \cdot a} \sum T_{B-}^2 - \frac{1}{N} (\sum X_i)^2$	$SS_B = (210^2 + 146^2) / (21 \cdot 2) - (356^2) / 84 = 48,7619$
3.	$SS_{AB} = \frac{1}{n \cdot b} \sum T_{AB-}^2 - \frac{1}{N} (\sum X_i)^2 - SS_A - SS_B$	$SS_{AB} = (126^2 + 78^2 + 84^2 + 68^2) / 21 - 356^2 / 84 - 32,19048 - 48,7619 = 12,19048$
4.	$SS_{zar} = \sum X_i^2 - \frac{1}{N} (\sum X_i)^2$	$SS_{zar} = 7^2 + 5^2 + 8^2 + 4^2 + 5^2 + 6^2 + 6^2 + 7^2 + 5^2 + 8^2 + 8^2 + 7^2 + 8^2 + 7^2 + 2^2 + 2^2 + 6^2 + 1^2 + 8^2 + 8^2 + 4^2 + 5^2 + 3^2 + 3^2 + 4^2 + 1^2 + 4^2 + 3^2 + 4^2 + 5^2 + 4^2 + 4^2 + 6^2 + 4^2 + 4^2 + 7^2 + 5^2 + 5^2 + 2^2 + 6^2 + 1^2 + 4^2 + 1^2 + 4^2 + 5^2 + 1^2 + 4^2 + 6^2 + 3^2 + 1^2 + 1^2 + 5^2 + 4^2 + 1^2 + 7^2 + 7^2 + 4^2 + 4^2 + 3^2 + 4^2 + 3^2 + 2^2 + 2^2 + 5^2 + 3^2 + 2^2 + 5^2 + 3^2 + 1^2 + 2^2 + 4^2 + 6^2 + 4^2 + 2^2 + 3^2 + 6^2 + 4^2 + 4^2 + 2^2 + 1^2 + 4^2 - 356^2 / 84 = 361,2381$
5.	$SS_{вип} = SS_{zar} - SS_A - SS_B - SS_{AB}$	$SS_{вип} = 361,2381 - 32,19048 - 48,7619 - 12,19048 = 268,0952$
6.	$df_A = a - 1$ $df_B = b - 1$ $df_{AB} = df_A \cdot df_B$ $df_{zar} = N - 1$ $df_{вип} = df_{zar} - df_A - df_B - df_{AB}$	$df_A = 2 - 1 = 1$ $df_B = 2 - 1 = 1$ $df_{AB} = 1 \cdot 1 = 1$ $df_{zar} = 84 - 1 = 83$ $df_{вип} = 83 - 1 - 1 - 1 = 80$
7.	$MS_A = SS_A / df_A$ $MS_B = SS_B / df_B$ $MS_{AB} = SS_{AB} / df_{AB}$ $MS_{вип} = SS_{вип} / df_{вип}$	$MS_A = 32,19048 / 1 = 32,19048$ $MS_B = 48,7619 / 1 = 48,7619$ $MS_{AB} = 12,19048 / 1 = 12,19048$ $MS_{вип} = 268,0952 / 80 = 3,35119$
8.	$F_A = MS_A / MS_{вип}$ $F_B = MS_B / MS_{вип}$ $F_{AB} = MS_{AB} / MS_{вип}$	$F_{A(1,80)} = 32,19048 / 3,35119 = 9,605684$ $F_{B(1,80)} = 48,7619 / 3,35119 = 14,55062$ $F_{AB(1,80)} = 12,19048 / 3,35119 = 3,637655$
9.	На точці перетину $df_1 = 1, df_2 = 80$	$F_{кр(1,80)} = \begin{cases} 3,96 (p \leq 0,05) \\ 6,96 (p \leq 0,01) \end{cases}$
10.	За $F_{емп} < F_{кр}$ H_0 приймається За $F_{емп} \geq F_{кр}$ H_0 спростовується	$F_{емпA} \geq F_{кр} \rightarrow H_0$ спростовується $F_{емпB} \geq F_{кр} \rightarrow H_0$ спростовується $F_{емпAB} < F_{кр} \rightarrow H_0$ приймається

Висновок. H_0 приймається в комплекті гіпотези 3.

Досвід застосування спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству та досвід роботи в ОВС не впливають на позицію респондентів щодо дієвості спеціальних заходів у протидії домашньому насильству ($p \leq 0,01$), водночас досвід роботи в ОВС не є визначальним у процесі винесення спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству ($p \leq 0,03$).

Отже, застосування поліцейськими спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству не має усталеної практики. Побудована за результатами адміністративно-правового дослідження емпірична модель свідчить про індивідуалізоване праворозуміння та правокористування нормативно-правовою базою за напрямом. Це означає, що адміністративно-правове законодавство у сфері запобігання та протидії домашньому насильству має низку недоліків, які спричинені недостатньою адаптованістю його до реалій українського суспільства та які потребують доопрацювання з урахуванням актуальних проблем практичної діяльності поліцейських.

Наукова новизна

Традиційними публікаціями в адміністративно-правових дослідженнях протидії домашньому насильству є матеріали, присвячені теоретичним

питанням чинного законодавства, аналізу елементів юридичної терміносистеми, методологічним підходам проведення дослідження. Результати емпіричних досліджень здебільшого прослідковуємо в дисертаційних роботах і монографіях. Емпіричні моделі, що їх вибудовують науковці за напрямом протидії домашньому насильству, мають складнощі в математичному обґрунтуванні. У статті зроблено спробу теоретичного обґрунтування та емпіричної перевірки моделі проведення соціологічного дослідження, визначено категорії «праворозуміння» та «правозастосування» як показники регулятивності нормативно-правової бази, представлено емпіричну модель поліцейської протидії домашньому насильству. Методами математичної статистики доведено необхідність удосконалення законодавства в частині, що стосується застосування спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству.

Висновки

Застосування методів збирання, обробки, аналізу й інтерпретації емпіричних даних в адміністративно-правових дослідженнях нерозривно пов'язане з методами наукового пізнання практичної діяльності та водночас є дотичними до методів реалізації права. Всебічне вивчення

предмета дослідження за таких умов забезпечується дослідженням практики праворозуміння та правокористування. Основними методами збирання емпіричної інформації, що доречно використовувати в адміністративно-правових дослідженнях за напрямом протидії домашньому насильству, є соціологічний моніторинг і методи соціологічного опитування. Обробка інформації здійснюється шляхом кількісного прорахунку показників, обрахуванням їх питомої ваги відносно генеральної сукупності, кореляцією якісних елементів і побудовою гіпотез для подальшого аналізу. Аналіз отриманих результатів відбувається за груповою диференціацією та опрацьовується методами математичної статистики. На підставі отриманих результатів здійснюється інтерпретація емпіричних даних, перевіряється

теоретична модель та визначаються перспективи подальшого наукового дослідження.

Емпірична модель поліцейської протидії домашньому насильству є індикатором, що дозволяє оцінити «бездоганність» функціонування чинних норм права за напрямом. Аналіз отриманих емпіричних показників виявив варіативні зрушення у праворозумінні поліцейськими спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству та правокористуванні ними. Двофакторним дисперсійним аналізом доведено, що застосування поліцейськими спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству не має усталеної практики ($p \leq 0,01$), а адміністративно-правове законодавство у сфері запобігання та протидії домашньому насильству потребує доопрацювання з урахуванням реалій українського суспільства.

REFERENCES

- Bondar, V. (2020). Shliakhy protydii domashnomu nasyilstvu v Ukraini [Ways to combat domestic violence in Ukraine]. *Yurydychnyi visnyk, Legal Bulletin*, 1, 132-136. doi: <https://doi.org/10.32837/yuv.v0i1.1570> [in Ukrainian].
- Herasymiv, T.Z., & Ivanyshyn, T.I. (2016). Pravove piznannia: antropohichnyi dyskurs [Ivanyshyn T.I. Legal cognition: anthropological discourse]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu "Lvivska politekhnika", Bulletin of the National University "Lviv Polytechnic"*, 850, 156-161 [in Ukrainian].
- Horbach-Kudria, I.A. (2020). *Metody sotsiologichnoho opytuvannia v doslidzhenni administratyvno-pravovykh zasad zastosuvannia spetsialnykh zakhodiv shchodo protydii domashnomu nasyilstvu [Methods of sociological survey in the study of administrative and legal principles of application of special measures to combat domestic violence]. Filozofski, metodologichni ta psykhologichni problemy prava, Philosophical, methodological and psychological problems of law: Proceedings of the 8th All-Ukrainian Scientific and Theoretical Conference (pp. 80-82). Kyiv [in Ukrainian].*
- Kalashnikova, L.V. (2017). Sotsiologichnyi monitoryng bezpeky zhyttiediialnosti osobystosti: problemy teorii [Sociological monitoring of personal safety: problems of theory]. *Ukrainskyi sotsium, Ukrainian society*, 1(60), 49-59. doi: <https://doi.org/10.15407/socium2017.01.049> [in Ukrainian].
- Koretskyi, O.P. (2020). Metodologichnyi pidkhid do teorii piznannia u kryminalnomu protsesi [Methodological approach to the theory of cognition in criminal proceedings]. *Prykarpatskyi yurydychnyi visnyk, Prykarpattya Legal Bulletin* 3(32), 88-92. doi: [https://doi.org/10.32837/pyuv.v0i3\(32\).610](https://doi.org/10.32837/pyuv.v0i3(32).610) [in Ukrainian].
- Kuzmenko, Yu.V. (2019). Administratyvna diialnist Natsionalnoi politsii: protydiia ta zapobihannia domashnomu nasyilstvu [Administrative activities of the National Police: combating and preventing domestic violence]. *Prykarpatskyi yurydychnyi visnyk, Prykarpattya Legal Bulletin*, 2(27), 99-102. doi: [https://doi.org/10.32837/pyuv.v0i2\(27\).198](https://doi.org/10.32837/pyuv.v0i2(27).198) [in Ukrainian].
- Lomakina, O.V. (2020). Zarubizhnyi dosvid protydii domashnomu nasyilstvu ta nasyilstvu za oznakoiu stati. Foreign experience in combating domestic and gender-based violence]. *Teoriia ta praktyka derzhavnoho upravlinnia i mistsevoho samovriaduvannia, Theory and practice of public administration and local self-government*, 1. doi: <https://doi.org/10.35546/kntu2308-8834/2020.1.18> [in Ukrainian].
- MacPherson, M., Reif, K., Titterness, A., & MacQuarrie, B. (2020). Older women and domestic homicide. *Preventing Domestic Homicides: Lessons Learned from Tragedies*. J. Peter, S. Katreena, A.-L. Straatman (Eds.). Amsterdam: Elsevier. doi: <https://doi.org/10.1016/B978-0-12-819463-8.00014-9>.
- Manzhos, N.V. (2019). Administratyvno-pravovyi status subiektiv publichnoi administratsii, yaki zdiisniuut zapobihannia ta protydii domashnomu nasyilstvu [Administrative and legal status of public administration entities that prevent and combat domestic violence]. *Pivdenoukrainskyi pravnychyi chasopys, South Ukrainian Law Journal*, 4(1), 130-133. doi: <https://doi.org/10.32850/sulj.2019.4.1.29> [in Ukrainian].
- Marysiuk, K.B., Kantsir, V.S., & Kantsir, I.A. (2020). Nasyilstvo yak destruktivnyi vektor rozvytku suspilstva. Seksualne nasyilstvo [Violence as a destructive vector of society development. Sexual violence]. *Nashe pravo, Our right*, 1, 70-76. doi: <https://doi.org/10.32782/np.2020.1.11> [in Ukrainian].
- Minka, T.P. (2019). Kharakterystyka zakhodiv administratyvnoho ta kryminalno-protsesualnoho prymusu protydii domashnomu nasyilstvu za novym zakonodavstvom [Characteristics of measures of administrative and criminal-procedural coercion to combat domestic violence under the new legislation]. *Naukovyi visnyk Dnipropetrovskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav, Scientific Bulletin of Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs*, 2, 97-103. doi: <https://doi.org/10.31733/2078-3566-2019-2-97-103> [in Ukrainian].
- Parfanovych, I., & Parfanovych, A. (2020). Simeine nasyilstvo stosovno liudei pokhlyoho viku yak suspilna i simeina problema [Domestic violence against the elderly as a social and family problem]. *Aktualni pytannia humanitarnykh*

- nauk, Current issues of the humanities issue*, 28(3), 176-181. doi: <https://doi.org/10.24919/2308-4863.3/28.208762> [in Ukrainian].
- Sidorenko, E.V.(2003). *Metody matematicheskoy obrabotki v psikhologii [Methods of mathematical processing in psychology]*. SPb.: Rech [in Russian].
- Sobko, H.M. (2019). Simeino-pobutove nasylstvo yak kryminolohichna problema [Domestic violence as a criminological problem]. *Pivdennoукраїнський правничий часопис, South Ukrainian Law Journal*, 3, 85-88. doi: <https://doi.org/10.32850/sulj.2019.3-20> [in Ukrainian].
- Surhova, S.Iu., & Faichuk, O.L. (2020). Derzhavna polityka u sferi podolannia ta protydii nasylstvu v simi: dosvid Ukrainy ta Izrailliu [State policy in the field of overcoming and combating domestic violence: the experience of Ukraine and Israel]. *Publichne upravlinnia ta rehionalnyi rozvytok, Public administration and regional development*, 9, 816-836. doi: <https://doi.org/10.34132/pard2020.09.07> [in Ukrainian].
- Takhtamysh, O., & Sarnatska, A. (2018). Tekhnolohiia "WINGS" yak zasib protydii nasylstvu stosovno zhinok iz hrupy pidvyschenoho ryzyku [WINGS technology as a means of combating violence against women at high risk]. *Sotsialna robota, Social work*, 2(4), 41-46. doi: <https://doi.org/10.17721/2616-7786.2018/4-1/10> [in Ukrainian].
- Tanu, Das, & Dr Tamal Basu, Roy. (2020). More than individual factors; is there any contextual effect of unemployment, poverty and literacy on the domestic spousal violence against women? A multilevel analysis on Indian context. *SSM - Population Health*, 12, 1-8. doi: <https://doi.org/10.1016/j.ssmph.2020.100691>.
- Varych, O.H. (2019). Pravovyi monitorynh yak suchasnyi vektor efektyvnoho rozvytku pravovoi systemy [Legal monitoring as a modern vector of effective development of the legal system]. *Almanakh prava, Almanac of Law*, 10, 108-111. doi: <https://doi.org/10.33663/2524-017x-2019-10-108-111> [in Ukrainian].
- Yalley, A.A., & Olutayo, M.S. (2020). Gender, masculinity and policing: An analysis of the implications of policemasculinised culture on policing domestic violence in southern Ghana and Lagos, Nigeria. *Social Sciences & Humanities Open*, 2(1), 1-9. doi: <https://doi.org/10.1016/j.ssaho.2020.100077>.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Бондар В. Шляхи протидії домашньому насильству в Україні. *Юридичний вісник*. 2020. № 1. С. 132–136. doi: <https://doi.org/10.32837/yuv.v0i1.1570>.
- Герасимів Т. З., Іванишин Т. І. Правове пізнання: антропологічний дискурс. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. 2016. № 850. С. 156–161.
- Горбач-Кудря І. А. Методи соціологічного опитування в дослідженні адміністративно-правових засад застосування спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству. *Філософські, методологічні та психологічні проблеми права* : матеріали VIII Всеукр. наук.-теорет. конф. (Київ, 26 листоп. 2020 р.). Київ, 2020. С. 80–82.
- Калашнікова Л. В. Соціологічний моніторинг безпеки життєдіяльності особистості: проблеми теорії. *Український соціум*. 2017. № 1 (60). С. 49–59. doi: <https://doi.org/10.15407/socium2017.01.049>.
- Корецький О. П. Методологічний підхід до теорії пізнання у кримінальному процесі. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2020. № 3 (32). С. 88–92. doi: [https://doi.org/10.32837/pyuv.v0i3\(32\).610](https://doi.org/10.32837/pyuv.v0i3(32).610).
- Кузьменко Ю. В. Адміністративна діяльність Національної поліції: протидія та запобігання домашньому насильству. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2019. № 2 (27). С. 99–102. doi: [https://doi.org/10.32837/pyuv.v0i2\(27\).198](https://doi.org/10.32837/pyuv.v0i2(27).198).
- Ломакіна О. В. Зарубіжний досвід протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі. *Теорія та практика державного управління і місцевого самоврядування*. 2020. № 1. doi: <https://doi.org/10.35546/kntu2308-8834/2020.1.18>.
- MacPherson M., Reif K., Titterness A., MacQuarrie B. Older women and domestic homicide. *Preventing Domestic Homicides: Lessons Learned from Tragedies* / P. Jaffe, K. Scott, A.-L. Straatman (Eds.). Amsterdam : Elsevier, 2020. P. 15–37. doi: <https://doi.org/10.1016/B978-0-12-819463-8.00014-9>.
- Манжос Н.В. Адміністративно-правовий статус суб'єктів публічної адміністрації, які здійснюють запобігання та протидію домашньому насильству. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2019. № 4. Ч. 1. С. 130–133. doi: <https://doi.org/10.32850/sulj.2019.4.1.29>.
- Марисюк К. Б., Канцір В. С., Канцір І. А. Насильство як деструктивний вектор розвитку суспільства. Сексуальне насильство. *Наше право*. 2020. № 1. С. 70–76. doi: <https://doi.org/10.32782/np.2020.1.11>.
- Мінка Т. П. Характеристика заходів адміністративного та кримінально-процесуального примусу протидії домашньому насильству за новим законодавством. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2019. № 2. С. 97–103. doi: <https://doi.org/10.31733/2078-3566-2019-2-97-103>.
- Парфанович І., Парфанович А. Сімейне насильство стосовно людей похилого віку як суспільна і сімейна проблема. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2020. Вип. 28. Т. 3. С. 176–181. doi: <https://doi.org/10.24919/2308-4863.3/28.208762>.
- Сидоренко Е. В. Методы математической обработки в психологии. СПб. : Речь, 2003. 350 с.
- Собко Г. М. Сімейно-побутове насильство як кримінологічна проблема. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2019. № 3. С. 85–88. doi: <https://doi.org/10.32850/sulj.2019.3-20>.
- Сургова С. Ю., Файчук О. Л. Державна політика у сфері подолання та протидії насильству в сім'ї: досвід України та Ізраїлю. *Публічне управління та регіональний розвиток*. 2020. № 9. С. 816–836. doi: <https://doi.org/10.34132/pard2020.09.07>.
- Тахтамиш О., Сарнацька А. Технологія «WINGS» як засіб протидії насильству стосовно жінок із групи підвищеного ризику. *Соціальна робота*. 2018. № 2 (4). С. 41–46. doi: <https://doi.org/10.17721/2616-7786.2018/4-1/10>.

- Tanu Das, Dr Tamal Basu Roy. More than individual factors; is there any contextual effect of unemployment, poverty and literacy on the domestic spousal violence against women? A multilevel analysis on Indian context. *SSM – Population Health*. 2020. Vol. 12. P. 1–8. doi: <https://doi.org/10.1016/j.ssmph.2020.100691>.
- Варич О. Г. Правовий моніторинг як сучасний вектор ефективного розвитку правової системи. *Альманах права*. 2019. Вип. 10. С. 108–111. doi: <https://doi.org/10.33663/2524-017x-2019-10-108-111>.
- Yalley A. A., Olutayo M. S. Gender, masculinity and policing: An analysis of the implications of policemasculinised culture on policing domestic violence in southern Ghana and Lagos, Nigeria. *Social Sciences & Humanities Open*. 2020. Vol. 2. Issue 1. P. 1–9. doi: <https://doi.org/10.1016/j.ssaho.2020.100077>.

Стаття надійшла до редколегії 12.08.2020

Horbach-Kudria I. – Postgraduate Student of the Department of Doctoral and Postgraduates Studies of the National Academy of Internal Affairs, Kyiv, Ukraine
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8640-2486>

Empirical Model of Police Countering Domestic Violence

*The paper deals with the practice of conducting empirical research in the field of the administrative legal. Its main stages are highlighted, methods of data collection, processing, analysis and interpretation are analyzed. Attention is focused on the absence in modern Ukrainian scientific research of processing the results by methods of mathematical statistics. The stages of processing, analysis and interpretation of data are demonstrated on the example of an empirical study of police officers, whose tasks description provide for the application of special measures of countering domestic violence. With the help of two-factor analysis of variance, the impact of the experience of a police officer in the police and the experience of issuing an urgent injunction on the understanding of law and the use of special measures of countering domestic violence was determined. The **purpose** of the article is to substantiate the need for research of administrative legal to analyze the individual experience of entities authorized to perform tasks of countering domestic violence, verify the possibility of using mathematical statistics to solve legal problems, confirm the research theoretical model with empirical results. The **methodological basis** of the publication were the principles of unity of theory and practice, the principle of objectivity, the dialectical principle, which provided analysis of the subject of study at the dynamic, static, analytical-synthetic, subject and interdisciplinary levels. The **novelty scientific** of the article is the use of two-factor analysis of variance to test the hypothesis of shortcomings in the current legislation in this area. The **conclusions** create prospects for further research on improving the legal framework in the field of the administrative legal application of special measures of countering domestic violence.*

Keywords: monitoring; sociological survey; restrictive prescription; preventive accounting; correction program; legal understanding; law enforcement; distribution of positions; gradation of the factor; general sample.